

РЕШЕНИЕ

№ 7430

гр. София, 04.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 11.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **4010** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 84, ал. 1 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/.

лото е образувано по жалба от М. А. М., в качеството му на ЕТ „ИНТЕРЕС–2000–МУСА МУСОВ“, срещу Решение № РС-114/1/06.04.2021 г. на председателя на Патентно ведомство /ПВ/, с което е оставена без уважение жалбата срещу Решение от 28.09.2018 г. на състав по опозициите по опозиция с вх. № 5578/05.08.2014 г., в частта, с която е отхвърлена опозицията по отношение на заявени стоки от клас 29 от МКСУ на заявка за регистрация на марка № 130905 – ЗАГОРКА СИТОВО, комбинирана, подадена от „ЗАГОРА 2000“ ЕООД.

ведените и аргументирани подробно в жалбата основания за незаконосъобразност на акта са за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материално правните разпоредби и несъответствие с целта на закона – чл. 146, т. 2 - т. 5 от АПК. Твърденията са, че жалбоподателят притежава търговска марка „СИТОВО Добруджанско СИТОВО“ с рег. № 78158 и “SITOVO Dobrudjansko SITOVO” с рег. № 78159, като е налице фонетично, визуално и смислово сходство между двете марки, притежавани от жалбоподателя и заявената марка № 130905 – ЗАГОРКА СИТОВО и е налице висока степен на вероятност от объркване на потребителите. Твърди се още, че между заявителя и опонента съществуват

отношения на конкуренция, т.к. делят един и същ пазар по отношение на стоките от клас 29 от МКСУ – бързооборотни хранителни стоки за ежедневна консумация, като се сочи, че между януари 2011г. – септември 2013г. жалбоподателят е доставял на заявителя „ЗАГОРА 2000“ ЕООД стоки (пакетирано краве сирене „Добруджанско Ситово“), който от своя страна дистрибутирал продукта на трети лица. Иска да бъде отказана регистрацията на заявената марка № 130905 – ЗАГОРКА СИТОВО и в този смисъл моли за отмяна на оспореното решение.

съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., която поддържа жалбата на заявените основания и претендира разноски по делото.

ветникът – председателят на Патентното ведомство на Р. България, редовно уведомен за образуваното съдебно производство, се представлява от юриск. Г., която моли за отхвърляне на жалбата и претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

интересованата страна – „ЗАГОРА 2000“ ЕООД, за съдебно заседание редовно уведомено, не изпраща представител.

Административен съд – София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1, във връзка с чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа страна:

От библиографски справки на л. 36 и 37 от делото се установява, че ЕТ „ИНТЕРЕС–2000–МУСА МУСОВ“ притежава регистрирани търговски марки рег. № 78158 „СИТОВО Добруджанско СИТОВО“ – комбинирана, със защитени цветове (светлоелектрик, тъмноелектрик, тъмносин, червен, тъмночервен, бял) и марка с рег. № 78159 “SITOVO Dobrudjansko SITOVO” – комбинирана, със защитени цветове (светлоелектрик, тъмноелектрик, тъмносин, червен, бял), със срок на защита до 06.10.2030г. Марките са регистрирани за стоки и услуги от класове 29, 35 и 39 от МКСУ.

С вх. № 130905/20.01.2014 г. е заявена за регистрация марка „ЗАГОРКА СИТОВО“ – комбинирана, със защитени цветове (зелен, жълт, червен, бял) за същите стоки и услуги от класове 29, 35 и 39 от МКСУ.

Производството пред административния орган е започнало с подадена опозиция вх. № 5587/05.08.2014 г. от ЕТ „ИНТЕРЕС–2000–МУСА МУСОВ“ срещу регистрацията на процесната марка „ЗАГОРКА СИТОВО“. Като правни основания са посочени чл. 12, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗМГО (отм.) и с противопоставяне на националните марки рег. № 78158 „СИТОВО Добруджанско СИТОВО“ и с рег. № 78159 “SITOVO Dobrudjansko SITOVO”.

С Решение от 28.09.2018 г. състав по опозиция по т. 1 се е произнесъл, като е приел опозицията за основателна в частта за заявените услуги от класове 35 и 39 от МКСУ. Със същото решение по т. 2 обаче е била отхвърлена опозицията по отношение на стоки от клас 29 на МКСУ. За да достигне до този извод съставът по опозицията е приел, че по отношение на заявените услуги е налице вероятност от объркване по см. на чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО, докато по отношение на стоките от клас 29 от МКСУ е приел, че не е налице вероятност от объркване на потребителите.

Недоволен от т. 2 на това решение на състава по опозициите ЕТ „ИНТЕРЕС–2000–МУСА МУСОВ“ е депозирал пред председателят на ПВ жалба с вх. № 70109641/07.01.2019 г. В жалбата са изложени подробни съображения и е искано да бъде приета за основателна опозицията срещу стоките от клас 29 на МКСУ по отношение на заявената за регистрация марка с вх. № 130905/20.01.2014г. ЗАГОРКА СИТОВО.

Със Заповед № 120/07.02.2019 г. на председателя на ПВ е назначен състав, който е изготвил становище за неоснователност на жалба вх. № 70109641/07.01.2019 г. Постановено е процесното решение № РС-114-/1/ 06.04.2021 г., с което председателят на ПВ, при преповтаряне на изводите на състава, изготвил становището, е оставил без уважение жалба с вх. № 70109641/07.01.2019 г.

За изясняване на релевантните за спора обстоятелства по делото е изслушана и приета съдебно-маркова експертиза /СМЕ/, която съдът кредитира изцяло. Според заключението на в.л. П. И. стоките от клас 29 на процесната марка с вх. № 130905 - Загорско Ситово са идентични или изключително сходни на стоките от клас 29 на двете по-ранни марки на жалбоподателя с рег. № 78158 „СИТОВО Добруджанско СИТОВО“ и с рег. № 78159 “SITOVO Dobrudjansko SITOVO”. Вещото лице дава заключение, че процесната марка и по-ранните марки имат много сходни отличителни елементи - ЗАГОРСКО СИТОВО и СИТОВО. Словният доминиращ елемент СИТОВО/SITOVO привлича вниманието на релевантните потребители, е и отличителен елемент на двете по-ранни марки. При словосъчетанието „Загорско Ситово“ би следвало да се свързва със съществуваща географска локация, но такава няма. За потребителите, които не знаят този факт е налице марка, която има слабо отличителен характер, указващ географския произход на стоките и услугите. За потребителите, които знаят, че такава локация не съществува, отличителен елемент ще бъде цялото словосъчетание „ЗАГОРСКО СИТОВО“. В тази връзка вещото лице сочи, че при проверка в сайта на Патентното ведомство се установява, че ЕТ "Интерес 2000-Муса Мусов", BG, Шумен, притежава и други регистрирани, преди 20.01.2024 г. (датата на заявяване на процесната марка) обекти на индустриална собственост, които съдържат елементи от двете по-ранни марки на жалбоподателя ЕТ "Интерес 2000-Муса Мусов": Върху седемте регистрирани промишлени дизайни са изобразени надписите Добруджанско Ситово, като Ситово е върху извита червена кантирана лента, както е при по-ранните марки на жалбоподателя. Установени са и по-ранно регистрирани марки рег. № 81797/20.08.2012 г. Dobrudjansko SITOVO BALKAN SUT комбинирана, вх. № 118579/18.03.2011г., която е регистрирана за стоки и услуги от класове 29, 35 и 39 на МКСУ и Международна марка Dobrudjansko SITOVO BALKAN SUT комбинирана -IR № 1145804, регистрирана на 14.09.2011 г. за стоки и услуги от класове 29, 35 и 39 на МКСУ за България, Д., Великобритания, Н., Швеция, Австрия, Б., Германия, Испания и Франция.

Предвид установеното вещото лице прави извод, че по-рано регистрираните марки и по-рано регистрирани промишлени дизайни образуват „фамилия“ от обекти на индустриална собственост на жалбоподателя, които са обединени от словосъчетанието „Добруджанско Ситово“ или само от словото „Ситово“. Наличието на тази „фамилия“ от обекти на индустриална собственост повишава вероятността от объркване на потребителите, в следствие на това, че процесната марка вх. № 130905- „Загорско Ситово“ може да бъде причислена от потребителите към въпросната фамилия.

Също така, след подробен анализ на представените от жалбоподателя доказателства, вещото лице в експертизата счита, че жалбоподателят не е доказал, че неговите по-ранни марки са придобили повишен отличителен характер в резултат на употреба. Следователно отличителният характер на по-ранните марки се определя на база и е на нивото на присъщата им отличителност.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна с правен интерес от обжалването на решение, което я засяга и в срока по чл. 84, ал. 1 от ЗМГО, видно от представените по делото доказателства за уведомяване за издадения акт на 20.04.2021г. (л. 20) и датата 18.06.2021г. (л. 15) на депозиране на жалбата чрез ПВ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният в настоящото производство акт попада в хипотезата на чл. 45, ал. 1 ЗМГО (отм.). Същото, в съответствие с нормата на чл. 45, ал. 4 ЗМГО (отм.) чл. 75, ал. 12 от ЗМГО, се взема от председателя на ПВ или от оправомощен от него заместник-председател. Компетентността на издателя на процесното решение – председателя на ПВ, произтича от ЗМГО, поради което съдът намира, че решението не страда от порока по чл. 146, т. 1 АПК.

Решението е постановено в изискуемата се писмена форма и съдържа всички реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК, и при постановяването му не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, като съдът не констатира и пороци във формата на административния акт. Решението съдържа фактическите и правни изводи на органа, мотиви за достигане до крайния извод, които са проверими от съда, спазени са и останалите формални изисквания към съдържанието на индивидуалните административни актове. Съдът счита, че при постановяването му не са допуснати нарушения на административно-процесуалните правила, установени в чл.52-чл.58 ЗМГО, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна. Спазена е специфичната процедура по опозицията, като след подаване на заявката за регистрация, заявката е публикувана в ДВ, като е дадена възможност на заинтересованите лица да подадат опозиция. Такава е подадена в срок, тя е съобщена на заявителя, извършена е размяната на книгата, след което е постановено решение по опозицията. Решението по опозицията е оспорено и съответно е постановено процесното решение. Съобразена е и промяната на ЗМГО (ДВ, бр.98/2019 г.).

Съгласно легалното определение на чл. 9 ЗМГО марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен графично. Такива знаци могат да бъдат думи, включително имена на лица, букви, цифри, рисунки, фигури, формата на стоката или на нейната опаковка, комбинация от цветове, звукови знаци или всякакви комбинации от такива знаци. Правото на марка се придобива чрез регистрация, считано от датата на подаване на заявката. Регистрираната марка дава право на нейния притежател да се противопоставя на нейното нерегламентирано използване, да се противопоставя на регистрацията на марки, които са сходни или идентични с неговата марка. В процесния случай е подадена опозиция от притежател на по-ранна марка срещу регистрацията на марка по този закон – чл. 38б, ал. 1 от ЗМГО (отм.) 52 ЗМГО във вр. с чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО (отм.).

Съгласно чл. 12, ал. 1, т. 2 ЗМГО когато е подадена опозиция съгласно чл. 52, не се регистрира марка, която е идентична на по-ранна марка и стоките или услугите на

заявената и на по-ранната марка са идентични и когато поради нейната идентичност или сходство с по-ранна марка и идентичността или сходството на стоките или услугите на двете марки съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка. За да се прецени приложима ли е тази разпоредба и съответно да се откаже регистрацията на марка на това основание, е необходимо на първо място да се определи дали е налице идентичност или сходство между стоките/услугите на марките, тъй като влияе съществено върху объркването на потребителите при сравнение за сходство на марки за идентични или сходни стоки/услуги. Когато се установи, че сравняваните стоки/услуги са идентични/сходни, тогава се анализира сходството между знаците сами за себе си, но във връзка с идентичните/сходните стоки, като при установяване на идентичност/сходство между знаците, вероятността за объркване е най-възможна. Когато се установи, че сравняваните стоки/услуги са различни, то тогава, ако по-ранната марка не е със статут на марка, ползваща се с известност по чл.12 ал.3 от ЗМГО, то се приема, че няма възможност за объркване.

Спор по делото няма, че заявените стоки от клас 29 МКСУ вх. № 130905- „Загорско Ситово“ са идентични (или изключително сходни) с тези на опонента, притежател на марки с рег. № 78158 „СИТОВО Добруджанско СИТОВО“ и с рег. № 78159 “SITOVO Dobrudjansko SITOVO”. В тази връзка е и заключението на СМЕ, че стоките на процесната, по-късно заявена марка „Мляко и млечни произведения; кисело мляко; сирене; кашкавал; млечни напитки (с преобладаващо съдържание на мляко); хранителни масла и мазнини; маслени кремове; маргарин“ са идентични на стоките от клас 29 на опонента „мляко и млечни продукти; кисели млека; сирена; кашкавали; млечни напитки/с преобладаващо съдържание на мляко/; маргарин; маслени кремове; масла и хранителни мазнини“, тъй като тези стоки са посочени с идентични или синонимни термини.

Заявените стоки „извара; кондензирано мляко; бита сметана; подквасена сметана“ са сходни на стоките „мляко и млечни продукти“ на по-ранните марки, тъй като последните представляват обобщена категория стоки, към която спадат и конкретно посочените в заявката стоки. Така че, заявените стоки „извара; кондензирано мляко; бита сметана; подквасена сметана“ са видови понятия на родовия термин „мляко и млечни продукти“

Стоките „смеси, съдържащи мазнини, за мазане на филийки хляб“ на процесната марка са сходни на стоките на опонента „маргарин; маслени кремове; масла и хранителни мазнини“, тъй като имат сходно естество и предназначение, насочени са към едни и същи релевантни потребители и са конкуриращи се стоки. Смесите, съдържащи мазнини, за мазане на филийки хляб биха могли да попаднат като разновидност в категориите маслени кремове и масла и хранителни мазнини, което води до заключението за идентичност между тях.

В този смисъл е и извода на административния орган. Според председателя на ПВ обаче липсва визуално сходство на знаците - „СИТОВО Добруджанско СИТОВО“ и “SITOVO Dobrudjansko SITOVO” от една страна и ЗАГОРСКО СИТОВО от друга. Ниска е и степента на фонетично и смислово сходство, като е направен извод, че знаците по-скоро не биха се възприели като сходни. От липсата на сходство при марките е направен извод, че знаците в цялост създават различно впечатление, а от там и че не би настъпила вероятност за объркване на потребителите.

Тези изводи на административният орган обаче се опровергават от приетите по делото

доказателства и в частност от съдебно - марковата експертиза.

Според СМЕ по-ранните комбинирани марки представляват композиции от фигуративни и словни елементи, разположени един под друг - стилизирано изображение на слънце в синьо, под него словните елементи „Добруджанско Ситово“, (Dobrudjansko s i t o v o), в син цвят. Под тези словни елементи е разположена кантирана червена лента с нагънати краища и словният елемент „СИТОВО“ в бял цвят върху лентата, съответно „SITOVO“. Двата словни елемента, изписани върху червената лента „СИТОВО“ и съответно „SITOVO“ са оформени с големи букви, които по размер превъзхождат значително буквите от „Добруджанско Ситово“, съответно „Dobrudjansko sitovo“.

Процесната марка също е комбинирана и също се състои от фигуративни и словни елементи. На първи ред е поставен словният елемент „ЗАГОРСКО“ изписан с плътни червени букви, а под него е разположена зелена лента със завити краища, кантирана отгоре и отдолу с две ивици в преливащ жълт цвят. Върху лентата е установен словният елемент „СИТОВО“, изписан с големи плътни бели букви.

Съгласно Методическите указания за прилагане на чл. 11 и чл. 12 от ЗМГО (МУ) при оценката на степента на сходството на марките, последните трябва да се сравняват, във вида в който са заявени/регистрирани. Оценката на степента на сходството на марките не трябва да се базира на отделни техни елементи, а следва да се основава на тяхната цялост, като се вземат предвид техните отличителни и доминиращи елементи. Като цяло общата преценка за фонетично, визуално и смислово сходство на процесната и по-ранната/ите марка/и трябва да се основава на общото впечатление, което те създават, като се отчита и въздействието на техните отличителни и доминиращи елементи. Изхожда се от предположението, че потребителят възприема марката в нейната цялост, а не разделена на отделни компоненти (Решение СЕС, С-251/95, „Sabel“, параграф 23).

Под „отличителен“ елемент се разбира този елемент в състава на марките, който в най-голяма степен служи за осъществяване на основната функция на марката - да отличава стоките и / или услугите на едно лице от тези на други лица. „Доминиращ“ е този елемент, който благодарение на графичното си представяне обуславя общото впечатление, което марката оставя у потребителите.

Общата оценка на сходството на марките се базира на факта, че потребителите нямат навика да анализират марката в детайли, защото обичайно се фокусират върху техните отличителни и доминиращи елементи по-лесно, отколкото върху останалите елементи на марка.

Съгласно МУ, при сравнение на марките в цялост, от значение е степента на сходство между тях, като винаги следва да се отчита влиянието на доминиращите и отличителни елементи в състава им.

В настоящия случай и трите сравнявани марки са комбинирани. Доминиращ в състава на по-ранните марки е словният елемент „СИТОВО/SITOVO“ - изписан е с по-едър шрифт, заема значителна част от пространствената композиция на марката, поради което привлича преимуществено вниманието на потребителите.

Според СМЕ доминиращ елемент на процесната марка също е словният

елемент „СИТОВО“, изписан върху зелена лента, а не цялото словосъчетание „ЗАГОРСКО СИТОВО“, както е отразено в оспорваното решение на Патентното ведомство. Словният елемент СИТОВО, въпреки че е съставен само от шест букви, превъзхожда по размер словния елемент „ЗАГОРСКО“, който е съставен от осем букви. Двата словни елемента са изписани с едър шрифт, но с различна големина и не са равнопоставени един на друг. Този извод се подсилва и от факта, че „СИТОВО“ е изписано върху широката зелена лента, заемаща по-голямата част от площта на марката.

Словосъчетанията „Добруджанско СИТОВО/Dobrudjansko SITOVO“ в по-ранните марки са неотличителни, тъй като указват географски произход на предлаганите стоки и услуги от клас 29, 35 и 39 и са изписани с малки букви. Другите елементи от композиционното оформление на марките (синьо слънце, лъчи и т.н.) представляват елементи с ниска степен на присъща отличителност и сами по себе си са „слаби“ елементи. Така че, словният доминиращ елемент „СИТОВО/SITOVO“, който привлича вниманието на релевантните потребители, е и отличителен елемент на двете по-ранни марки.

При процесната марка словосъчетанието „Загорско Ситово“ би следвало да се свързва със съществуваща географска локация, но такава няма. За потребителите, които не знаят този факт е налице марка, която има слабо отличителен характер, указващ географския произход на стоките и услугите. За потребителите, които знаят, че такава локация не съществува, отличителен елемент ще бъде цялото словосъчетание „ЗАГОРСКО СИТОВО“.

При анализът за сходство на марки включва преценка за фонетично, визуално и смислово сходство, съдът споделя заключението на СМЕ за висока степен на сходство при процесните знаци.

Между по-ранната марка № 78158 и процесната марка вх. № 130905 – „Загорско Ситово“ е налице визуално сходство, доколкото те съдържат идентичен словен елемент „СИТОВО“, разположен върху извита лента, който и при двете марки е изписан с шрифт близък до стандартния. И при двете марки „СИТОВО“ е изписано на кирилица с бели букви. Налице е прилика и в композиционното оформление на марките. Разликите в цветовото оформление и наличието на допълнителни фигуративни елементи при по-ранната марка, както и различните допълнителни словни елементи намаляват визуалното сходство между двете марки, но не го преодоляват.

По-ранните марки на жалбоподателя се четат като „ДОБРУДЖАНСКО СИТОВО“, независимо дали надписите са на кирилица или латиница. Потребителите най-вероятно ще употребят думата „СИТОВО“ един, а не два пъти, както е записано в марката, поради което марките ще се произнасят само като „ДОБРУДЖАНСКО СИТОВО“ или само като „СИТОВО“, което е още по-вероятно.

Атакуваната процесна марка се произнася като „ЗАГОРСКО СИТОВО“.

Между марките е налице фонетично сходство дължащо се на общия словен елемент „СИТОВО“. Различните допълнителни словни елементи намаляват

сходството, но не го преодоляват. Словният елемент „СИТОВО /SITOVO“, представляващ наименование на селище, докато другите словни елементи „Добруджанско“ и „Загорско“ се свързват с историко-географските области Добруджа и Загоре (Загора) или с територията на Област Стара Загора. В марките Добруджанско и Загорско са използвани като прилагателни имена спрямо думата „СИТОВО“, което създава асоциация в съзнанието на потребителите, че селищата се намират в рамките на съответната област. „Добруджанско Ситово“ ще бъде свързано от потребителите със [населено място], Област С., поради разположението му в района на Добруджа. Макар че няма данни на територията на областта Загоре да има населено място с име СИТОВО е възможно „Загорско Ситово“ да се възприеме като населено място. За потребителите, които знаят, че наименованието „Загорско Ситово“ не би могло да се свърже с реална географска локация, придава на словните елементи фантазиен характер.

Предвид на факта, че потребителите биха обърнали внимание на отличителните и доминиращите елементи на марките, то те биха сметнали, че и трите марки се отнасят до едно и също селище на територията на България, а именно Ситово.

Съгласно Съда на Европейския съюз (СЕС) средният потребител се счита за сравнително добре информиран, умерено наблюдателен и внимателен при избора си на покупка, като не трябва да се забравя фактът, че нивото на внимание се променя в зависимост от съответната категория стоки и/или услуги. Същевременно трябва да се държи сметка и за факта, че средният потребител не винаги има възможност за директно сравнение между марките, поради което трябва да се довери на несвършеното изображение, запазило се в паметта му.

В конкретния случай релевантният потребителски кръг на стоките от клас 29 е масовият краен потребител, тъй като това са „стоки за широко потребление“. Това са бързооборотни хранителни стоки за ежедневна консумация. Те са с относително ниски цени, което дава възможност на потребителите да експериментират, без да се стараят да запомнят всеки детайл от марката. Следователно те подхождат със средна до по-ниска от средната степен на внимание при избора си.

Вероятността за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранна марка, е създаването на погрешна представа за производителя или търговеца на стоките и/или услугите, т.е. опасност потребителите да вярват, че стоките и/или услугите са на същите или икономически свързани лица (Решение СЕС, С-39/97, „Canon“, параграф 29). Преценката на вероятността за объркване е обща и се извършва въз основа на всички относими фактори по конкретния случай.

При анализа се установи, че между сравняваните стоки и услуги е налице идентичност и/или висока степен на сходство.

В настоящия случай сходството между марките се дължи на съпадението в словния елемент „СИТОВО“, който и за трите марки се явява доминиращ

елемент. Отличителните елементи и на трите марки съдържат думата „СИТОВО“.

Следователно, идентичността и сходството между стоките от клас 29 на сравняваните марки и наличието на „фамилия“ обекти на индустриална собственост на жалбоподателя, водят до вероятност от объркване на потребителите поради сходното цялостно впечатление, което създават знаците. Дори потребителите да успеят да разграничат марките поради разликата в допълнителните словни елементи „Добруджанско“ и „Загорско“, то налице е риск от непряко объркване и до свързване на марките, а именно - потребителите дори и да разграничат марките, може да допуснат, че те представляват поредица от марки и промишлени дизайни, обединени от техните доминиращи и отличителни елементи - думата „СИТОВО“, принадлежат на едно и също лице или на икономически свързани лица. Т. свързване на знаците на марките, съчетано със сходството между стоките от клас 29 може да доведе до объркване, дори и при по-висока степен на внимание, поради което, съдът счита, че опозицията е основателна.

Достигайки до извод, различен от настоящият, административният орган е постановил незаконосъобразен акт, в противоречие с материалния закон. Решение № РС-114/1/06.04.2021г. на председателя на ПВ следва да бъде отменено, а делото на осн. чл. 173, ал. 2 от АПК да бъде върнато за ново произнасяне съобразно задължителните указания за тълкуване и прилагане на закона.

При този изход на спора в полза на жалбоподателя се следват разноски. Искане за присъждането им е формулирано с жалбата, налице са доказателства за направени такива в размер на 500 лева за СМЕ и 10 лв държ. такса. Следва да се присъдят разноски в полза на жалбоподателя в посочения размер, а направеното възражение за прекомерност от представителя на ПВ се явява неоснователно.

Водим от горното и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 33-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба от М. А. М., в качеството му на ЕТ „ИНТЕРЕС–2000–МУСА МУСОВ“, Решение № РС-114/1/06.04.2021 г. на председателя на Патентно ведомство, с което е оставена без уважение жалбата срещу решение от 28.09.2018г. на състав по опозициите по опозиция с вх. № 5578/05.08.2014г., в частта, с която е отхвърлена опозицията по отношение на заявени стоки от клас 29 от МКСУ на заявка за регистрация на марка № 130905 – „ЗАГОРКА СИТОВО“, комбинирана, подадена от „ЗАГОРА 2000“ ЕООД; ВРЪЩА делото като преписка на председателя на Патентно ведомство за ново произнасяне, съобразно мотивите към настоящето решение;

ОСЪЖДА Патентно ведомство да заплати на М. А. М., в качеството му на ЕТ „ИНТЕРЕС–2000–МУСА МУСОВ“, ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 510 /петстотин и десет/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: